

længer Sygekasserne, der bestemme Maaden, hvorpaa den Erstatning, som kan ydes i Sygdomstilfælde, skal udredes. Der opstilles saaledes i Lovforslaget som Betingelse for Tilskudet, at de skulle give fri Lægehjælp, og de skulle give fri Sygehjælsbehandling og tillige give et vist bestemt Pengevederlag i Sygdomstilfælde. Nu er det saaledes, at de mange forskjellige Sygekasser have forskjellige Bestemmelser i saa Henseende; en giver ikke fri Lægehjælp, en anden giver ikke fri Medicin, en tredje giver en af Delene og en fjerde begge Dele. De maa altsaa sørge for at faae deres Betingelser gjort om, og det finder jeg, griber paa en uheldig Maade ind i deres Selvstyrelse. Jeg er bange for, at det vil svække den Interesse, som Sygekasserne have mødt fra forskjellige Sider. Naar navnlig Kredsmedlemmer, de, som ikke nyde Fordel af Sygekasserne, se, at det maa gøres, for at Kasserne kunne faae Tilskud af det Offentlige, saa forekommer det mig, at det indeholder en Fare for, at disse Medlemmer trække sig tilbage, især naar dette Tilskud skal udredes af Kommunekasserne. I det oprindelige Lovforslag var det jo bestemt, at Tilskudet skulde udredes af Kommunekasserne. Nu er Lovforslaget ganske vist i det andet Thing blevet forandret i den Retning, at Staten overtager saa stor en Del af Udgifterne, som svarer til $\frac{1}{4}$ af Medlemmernes Bidrag, medens Kommunen derimod skal udrede $\frac{1}{2}$ Kr. for hvert Medlem, der er i Kassen. Denne Forandring i det andet Thing er jo et lille Skridt fremad. Men selv med det Tilskud, som er tilbage, og Lovforslagets øvrige Bestemmelser, er jeg bange for, at Kommunerne, som jo mange Steder have givet et ikke saa ringe Tilskud, i Betragtning af Sygekassernes Betydning for Kommunerne, ville trække sig tilbage fra dette tidligere Tilskud, og at ligeledes en Del private, bemidlede Mænd som have støttet Sygekasserne, ville finde Anledning til at trække sig tilbage, naar de paa anden Maade gjennem deres Kommuneforsamling skulle udrede disse Understøttelser. Det Nødvendigste vilde ubetinget være, at alle Udgifter udredes af Staten. Nu indeholder Lovforslaget nok et Løfte om, at disse Kommunetilskud skulle ophøre, saa snart man faaer vedtaget en Lov om en Brændevins- og Al-

skat; men den Bestemmelse er for mig af en egen Natur; jeg ser den ikke gjæne, og jeg finder den, om jeg tør bruge det Udtryk lidt malplaceret, thi den indeholder ligesom et Pres paa Thinget til at skaffe en Brændevins- og Alskattelov frem, for at Kommunerne kunne blive fri for disse Tilskud, som Lovforslaget paalægger dem. Saa den Maade over denne Bestemmelse et Pres paa at faae en saadan Lov frem. Det kan jeg ikke finde rigtigt, og det kan jeg ikke være med til, lige saa lidt som jeg overhovedet finder det rigtigt, at man igjen vil bruge en Al- og Brændevinsstat til at tvinge en Toldlov frem. Det er Ting, som vi maa holde ude fra hinanden, hver for sig. Jeg kan ikke finde denne Bestemmelse berettiget, og maa meget advare derimod. Der er desuden andre Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg har nogen Betænkelighed ved. Der er i § 3 en Bestemmelse, som fritager visse Sygekasser for at falde ind under den i Lovforslaget satte Ret til at være Medlemmer af de anerkjendte Sygekasser. Det hedder jo: „Foraaibidti Kassen ikke er knyttet til et bestemt Jag eller omfatter en bestemt Kreds af Personer eller en enkelt Forretning, maa der i Vedtægterne være fastsat en efter Forholdene i det enkelte Tilfælde paasigende stedlig Begrændsning for Retten til at være Medlem af Kassen.“ Dette kan jeg ikke læse anderledes end, at naar vedkommende Sygekasse kun omfatter et enkelt Jag eller en bestemt Kreds af Personer i en større Forretning f. Ex., saa er den fritagen for disse begrændsende Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, men maa ikke desto mindre være berettiget til at oppebære de samme offentlige Tilskud, som Lovforslaget forudsaetter. Jeg ser ikke, at dette, at en Sygekasse netop indskrænker sig til at omfatte et enkelt Jag eller en enkelt Kreds, kan berettigede til at gjøre denne Forskiel. Et andet Sted i Lovforslaget, nemlig i § 14, gjøres det saa godt som umuligt for Tyender at blive Medlemmer af Sygekasserne, idet de nemlig ikke maa faae nogen Sygehjælp før det Tidspunkt kommer, da Husbondens Forpligtigelse til at yde Tyendet ophører. Under den Betingelse tror jeg ikke, at man faar noget Tyende til at melde sig ind i Sygekasserne, og den Bestemmelse hindrer jo aabenbart gamle Tyender i at nyde Godt af den Bestemmelse, som